

ונחמיל צזה **הנה** לריך האל' צעת קיומו כל מלוא ונולדה
או צהעסקו צהרות או כשומעלל החפלה להיותו שונה
ועוז לב יוחר ונכאשר מרויה או ונולח אלף אלפי' דינכי זה
וכמו שוולינו על החכם שהוא אציי ע"ה דהיה קאים קמיה
דכזא והויה קא צדה עוצא ואור תפילין קא ונכחא וכו'
וזו פי' הפ' חחה אשר לא עצדה את ה' אלהיך בשומחה
וצעו צבצ מרוצ כל פי' יוחר ונכאשר הוא רוצ כל (ע"ש' הנו"ד'
א) גם מדת העלצות צעלונה הוא מדה וגונה מאל וצפרע
הנולח להשיג חכמה ורוח הקדשו אין צבר גורס מניעה
ההשב' אפי' אסייה ראויה אליה כמו שיש צומדה של העלצות
והעד צזה עש"ה ועחה קחו לי ונגן והיה כנגן הונגן וכמה
כאיות אחרות **ג** מדת הכעס מלצד ויה שמונעת ההשב'
לגמרי וכמו שוולינו על פסוק ויקלף ונשה על אלעזר ועל
איהמור וארז"ל כל הכועס אם נציא הוא כצוחא ומחלק'
מוחו וכו' האמונס יוחר רעה יש לו מדצר הנז' כמו שכזכר,
והנה מורי ז"ל היה מקפיד צעכין הכעס יוחר ונכל שאר
פעצירות אפי' כשהוא כועס צצציל מלוא וכענין משה
כנז"ל והיה נוחן טעם לזה ואומר כי הלא כל שאר העצירות
אינם פוגמים אלא כל עצירה ועצירה פוגמת אצר אחד אצל
מדה הכעס פוגם כל הכשויה כולה ונחליף אותה לגמרי
והענין הוא כי כאשר יחכעס האדם הנה הנשמה הקדושה
מקחלקה מונו לגמרי וכנכסה צמקוונה נפש מלד הקליפה
וז"ס מש"ה טורף כששו צלמו וגו' כי ממש טורף כששו הקד'
ועושה אותה טריפה וממית לוחה צעת אמו וכעסו וכנוצאר
צוהר צפ' חלוה דק קפ"צ ע"צ וע"ש כמה מגזים ענין הכעס
עד שאומר כי ונאן דמשחתי עם הכועס כאלו ונשהעי עם
ע"ז עלמה וע"ש ואלעפ"י שנושה האדם תקונים לכפשו ותשובה
מעולה על כל עוונותיו ומלוח רבות וגדולות הכל כאצדים
מוחו לגמרי לפי שהרי אותה הנשמה הקדוש' שעשתה כל
המעש' הטוב' נחלמה צעוולה והלכה לה ונשאה שפחה
טוואה צמקוונה ויטשה את גצירתה ולרי' שיחזור פעם אחרת
לחזור ולחקן כל ההקוני' הראשוכי' שעשה צחלה וכן הוא
צכל פעם ופע' שהוא כועס כנולח כי צעל הכעס אין לו
חקנה כלל כי תויד הוא ככל צע על קיאו וגם גורס היזק
גדול אחר לעלמו והוא כי הנה אם עשה איזו מלוא גדולה
אשר צקצבחה היחה איזו שנונה קדושה של איזה לדיק ראשון
ומעצב צי צקוד העיצור לקיינו כנודע ועחה ע"י הכעס
ומחלקת גם היא וזהו ג"כ ענין טורף כששו צלמו צאופן
כי מי שהוא צעל כעס אי אפשר לו כל ימי היותו צעל מדה
זו להשיג טום השגה אפי' אם יהיה לדיק צכל ש"ך דרכיו
לפי שהוא צונה וקוחר כל מה צצנה צכל עת שכועס אמונס
שאר העצירות אינם טורפים ועוקרי' הנפש ממש אמונס
נשאר צצוקה צו אלא שהיא פגומה צצחי' אותה העצירה
שעושה צלצד וכאשר יחקן הפגם שהוא לצדו יחוקן לגמרי
אצל הכעס לריך תקונים רבים והכנות רבות לחזור להציא
את נשמתו הנטרפה מונו וכולי האי ואולי כנז' צוהר צפ'
חלוה כנז"ל כי לפעונו' כפי צחי' ומליאות הכעס שהוא אין
כו עוד חקנה כלל ולא די זה אלא אפי' כשהיחי ונלונד את
אחי יל"ו ולא היה יודע כפי לכוני והיחי ומחכעס עמו על
הדצר הזה גם על הדצר הזה הזעירני והוכיחי מורי ז"ל
צמאל מאל **ג** צענין עסק התורה היה אומר לי מורי ז"ל
שעיקר כונת האדם צעסקו צהורה שיושיך עליו השגה
יקדושה עליוכה חלוי צענין זה שכל כונתו תהיה לקשר את
כששו ולחכקה עם שרשם העליון ע"י החורה ותהיה כונתו
צזה כדי שעי"כ יושלם חיקון אדם העליון כי זהו תכלית

כונתוית' צצצריא חוה צצני האדם ותכלית לוויי אוחס שיעסקו
צהורה **ג** עיקר כל העדות טווצות הוא שיחכנה האדם
צשפלות וצענוה וציכאח טעא על פניו צחכלית האחרון
צשלשם מודת הנז' וגם יחרחק צחכלית האחרון וכן שגאוה
והכעס והקפד' ולי לכות ולשון הרע ואפי' אם יש לו קיצה
גדולה להקפיד לא יקפיד **ג** יחרחק וכן שיח' צעילה אלעפ"י
שאינה מנוונה כמו האדות ההנשה הנז' ולא יקפיד אפי' עם
צני ציחו

דע"ד צכחצי הקדו' איש האלהים שמו"ש זל"ה כחצ שכל
המודות הטווצות ככללים צד' שרשים ה"ה הענוה
והשתיקה והנאום צמענוגי הגוף והשומחה הטויד' צחלקו
והפכס הכללים צד' שרשים ד' אצות נזיקין הגאוה והסיח'
צטי' ותאוה הצענוגים והעלצו' ע"כ וי"ל שתאוה הצענוגים
הוא מ"ש כאן ולא יקפיד אפי' עם צ' ציגוס כל מדת הקפדכו'
אצל מדת השומחה והפכה כצר רוונה לעיל והכא כחצ הג'
הנשארים') (א"ה) צנ"ש ד"פ"מ ע"א ושורש צצצריא חלילו הם
משער הקדושה לנחמה וז"ל גם שוויח שצת צכל הפרעי'
צנועשה וצדיצור מועיל מאל אל ההשגה **ג** כניסת צית
הכנסת ויציצו שס צחכלית צרעדה צנוולא והכוונ' הידועה
הוא הועלה גדול להשראח רוח הקדש

ג ח"ל מורי ז"ל כי עיקר השגת האדם אל רוח הקדש
תלויה ע"י כונת האדם והיורו' צכל צרכה הנחנין
לפי שעל ידם מתצטל כח אוחס הקליפות הנלחמות צמאכל'
החומרי' ומחצצקים צסס צאדם האוכל אוחס וע"י
הצרכות שעליהם הנלחמות צכוכה הוא מוקיר מהס שקליפות
הסס ומצוכך המומר שלו ונעשה זך ומוכן לקבל קדיש
והזעירני מאל צזה **ג** לריך לקים אחר חלוה לילה
ולוור וז' הללויה אודפ' ה' צכל לצב וגו' ואח"כ יכוין צסס
מכלפ"ך כנוצאר חללינו צמקונו ודצר זה מועיל מאל אל
ההשב' י והנה לעמוד צחלי הלילה לריך כונת תכאים ואלעפ"י
שכחצחי' צחקון חלות לילה לחזור לכונתם כאן, התנאי
הא' להחזיר צני אדם צחשיצת, הב' ליתן לדקס צאופן
שהוא לא ידע לני נוחה והעקצב' לא ידע מוני נקצלה,
הג' לקרות הפסוקים צכל יוס צלחנה ויכאה ותפילין
ויכוין להמשיך ולעורר היכאה מן אות ר' והאחצ' וכן או' **ד**
והחור' מן אות **ך** והתפילין שהיא מלוא מן אות **ך** אחרונה
, הד' להניח התפילין צכוונה זו כי ד' פרשיות התפילין
של ראש הס כנגד ד' אותיות הוי"ה וכ"א אצכרות צצחס
כנגד שס אהי"ה וד' צחים שלהם כנגד ד' אותיות של אהי"ה
(, , ד') (א"ה) ל"ל של אהי"ה עיין
צס' הכוונות דרוש צ' דתפילין ד"ה
והענין וצעולה חמיד ד' ל"ה ע"ה) ויכוין כי צד' אותיות
הכוונ' יש צחס ד' שנוות ע"צ ס"ג וו"ה צ"ן ואלו כולם הם
מן ג' אותיות יה"ו צלצד צלרצעה הנוגים הנז' וזלתי ה"א
אחרונה וד' פרשיות תפילין של יד כנגד ד' אותיות הוי"ה
וצחס ד' שנוות יה"ו פשוטים צלחי מולוי וכ"א אצכרות
צצחס כנגד שס אהי"ה והצית שלה' כנגד שס אדכ"י כמזבא'
חללינו צשער התפלות והמקיים צכל יוס החכאים הנז'
יזכה שיעזרוהו להצערור לקום צמלו הלילה :

ואגב כאמר חדש כי הנה מי שצער כל הלילה ולא ישן
כלל ועוסק צחורה כל אותה הלילה יהיה כשער
מעונש כרת אחד אם נחמייצ ח"ו וכל לילה אחת פיער
כרת אחד (וודצרי הרנו"ע צצכו' קיבור ראשית חכמה ד'
ל"ע ע"צ כ' שלריך לעמוד מוועחו קודם עלות השחר ואינו
ישן כל היר' שהוא וכל הלילה יעו"ש הלעיר אצרהס אצוקרל
י"ל) **ג** לריך ליזחר להניח צכל יוס תפילין כס' ר"ת שהס
(ד)

ההויה אבל צליל תגזיר ונדח היום לכלול יום צליל ולכן
הקדים ההויה אל אהיה ואלכיי דכורא זכורא וציר' נוק'
זכורא: (') רע"ה לריך שחעיין צמ' מיי שרם ט' הסקו'
דור' הנשיקין' כענין יחמק וחנקה שפביא הוא זל"ה
נאמר שזכר דהרומה סז' וקאו' הנשיקין כפוליס הוא
שנסם הזכר רום העיקר והוא שורש הכשאל צמיו ורומא
צ' הצל היראל עיפיו לפי הנקצה צקוד הנשיקין ונעש' נקצה
דזיל' נקרהא עניד כנאוסה [כעד"ן] צמס הנקצה צ' רומין
ח' שורש' וז' הצל יולא מפיס נפיו צקוד נשיקין ונעשה זכר
כז' וצ' צבא אל הביארכי סז' אר"א הם הויה ואהיה כן סז'
רומין הויה ואהיה וכשנשיקין זל"ז שזכה צה הויה דכור'
והיא נותנת צמיו אהיה נוק' לזה צימוד הקדוש הזה
חוזקין כנחלתן שש"י של נוק' אהיה ושל דכורא הויה
ח"ס אחר הנשיקין צמיו של הזכר הויה הויה דכורא וכן
צנוקר' חוזר להיות אהיה זהו זורג אר"א וכעד"ן צוזן' סויה
ואלכיי' שאע"פ' שכשנזכר יהקר צאלכיי' אוח' נון' וצאקוונה
אות' וצוהיה סיהקר אות' ה' וצמקומה אות' נון' הולכים
אחר הרוב וצפרט חמורהס אותיות הנקצות שהם סה'
וקן' וצפרט שהם החסויים לאר"א שהגשסה כיכרת והר'
לכן להורות על עיקרם הא' ודי צזס וצפרט כי אות' כ' היא
חיו' כמו ה' א' של הויה' (')

בונה ב'

כבר הודעהיך כי ב' עולמות צי"ע ועולם
הצריחה הכוחיות שלו הוא שם אל שד"י
ועולם הי"רה הוא אל' ירו"ה ועולם העשי' הוא אל' אלכיי'
וכבר ידעת כי האדם יש לו חוקמה נעשה בכל שנה וזן
האל' וזן הצריחה וזן הי"רה וזן העשיה וזליל' מ"ש
מקחלקת צמ' האל' ואח"כ ציוס ח' כשארים עונו ב' צמ'
של צי"ע וציוס שכי מקחלקת צמ' הצריחה וכשארים צמ'
י"רה ועשיה וציוס שלישי מקחלקת צמ' י"רה וכשארית
צמ' עשיה אח"כ ציוס רביעי מקחלקת גס צמ' העשיה
מזמח' חוקמה שנה שצברה כי כבר ידעת כי הוא שציעי
ואמלעי ולכן ציוס רביעי חוזר האדם לקבות תוספתקדוש'
לשנה הבאה וזמח' העשי' וציוס חמיישי צמח' י"רה וציוס
שישי קונה וזמח' צריח' וציוס שנה כחוקף צו צמ' אליל'
ולכן ציוס ח' יכיון ממיד צמס אל' שד"י שיושך לו הארה
משם לקיים לו חוקמה שנה שצברה מזמח' צריח' וציוס שכי
עון אל' הויה וציוס שלישי עון אל' אלכיי' ואח"כ ציוס רביעי
להמשך הארה לשנה הבאה עון אל' אלכיי' וציוס חמיישי
עון אל' ירו"ה וציוס שישי עון אל' אלכיי' אלכיי' דע כי צג' יויה'
ראשונים חכוין כי אל' שד"י ואל' אלכיי' שהם הנקצות
דצריחה ועשי' צמח' לאס ואל' הויה די"רה צמח' ישראל
ז"א אלכיי' צג' ימים אמרוים יכוין אותם ציעקז ורמל' :

(') רע"ה פי' מב"ח נה"י דעהי' וכו' וא"א וכו' ואר"א
ויספור' וישראל ואלה ויעקב ורמל' הצנכיים הצנכיים
ציגי' המול כמו ששלמו לנו מחס הוצ"א וידוע כי כל צמ' כחמ'
דכל פר' הוא צמ' וכו' ואל' וכו' הנק' מוחין דכח' וסז' דכל
סר"ס אר"א ויספור' ומב"ח דכל פר' ישראל ואלה וכו' דכל
פר' יעקב ורמל' לכן צג' ימים הא' שהם מב"ח ישראל ואלה
וב' ימים אמרוים שהם נה"י הם יעקב ורמל' (')

בונה ג'

ציוס ח' חכוין חויד צמס ק"ג וציוס צ' חכוין
צמס מ"ס וציוס שלישי חכוין צמס צ"ן אח"כ
יכוין חמ"ע לעצ' יום רביעי צמס צ"ן יום חמיישי צמס מ"ס
יום ששי צמס ק"ג :

בונה ד'

ציוס ח' חכוין צלות ס' ראשו של הויה וציוס
שכי צלות' של ההויה' וציוס שלישי צלות
ה' אחרוב' של ההויה' ואח"כ חכוין חמ"ע לעצ' צמל' שש' ימים

אחרונים, ציוס רביעי צלות ה' אחרוב' של ההויה' ציוס
חמיישי צלות' של ההויה' ציוס ששי צמ' עילא' של ההויה'
בונה ה' כבר ציארנו כי ציוס צ' ציוס ה' חכוין צילי' צמס
צמס אל' יהו"ה שצילי' גס חכוין אל' סס צג'
מ"צ של אצביח"ץ לפי צמס צן מ"צ הזה הוא צילי' כנודע
וחכוין בכל הזמנות שצו להעלות צהס צמ' כפשך עון העשי'
לי"ר' ע"י עס מ"צ הזה אונס סס הוא יום שכי חכוין שגובר
עס קר"ע שפ"ן על כל שאר השמות כדי שעל ידו חמלה .
(') רע"ה פי' כי איס ישראלי לאיחמר לו כר"ן צכ"ח
שהוא צין וצמח' עליו צין וצמח' החחוב' וע"י
השפלות והו"ט כר"ן שלו ומצרים וציע' נקיוע הפלויים
ככל' אבל קאי על הכפס שצאה לו צקוד חוקמה שנה
שכשארית צו עד יום ג' וכן של יום ד' שחקבל הארה וי"ר'
שצ"ג וכעד"ן נפשו הפרעית (')

ואס הוא יום חמיישי חכוין שגובר עס חק"צ עכ"ע, גס לרי'
לצלז ולקשר זה השס עם השס האחרון פי' כי כיון שהכונה
שלך היא כדי לקבל חוקמה שנה וכבר ידעת כי עס של
יום השנה הוא שקול'ה ולכן לריך שאס הוא יום שכי
השלב ותקשר השס של קר"ע שצ"ן שהוא של יום השכי עס
עס של שנה שהוא שקול'ה כזה קשקע"ו שלטיכ"ח ואס
הוא יום חמיישי השלב עס של חק"צ עכ"ע עס עס שקול'ה
כזה חשק"ק צוטלניע"ת שיקבל הארה של היום ההוא
עון השס של שנה: (א"ך) מכלן צורינו ז"ל סדר לנו צציר
של כל יום ציהר שחת והוא לקוח עון כוונה צ' עד כאן יע"ש

בונה ו'

חכוין להעלות כפשך עון העשי' אל גזר יליכס
צאופן זה דע כי הכה קוד הכנפים הם
הנעושים ועצלי' אה האדם לעעל' כנודע כי אין סעוף
פורח לאע' אלכיי' ע"י כנפיו והכה הכנפיים צעוף הם סזכרונות
צאלס (') רע"ה פי' כי כל קוד העליה שאלס מכוין וכגון
ע"י כ"י וכיולא עכוין צמח"ח שלו כי האדם
מרכזה לקדושה עליוס (')

וכבר ידעת כי חמש חקדים הם חמששטים צו"ק סגוף ויש
צהס חקדים וכוים ססס צעהי סזכרונות וצליש' העלין
של הגוף ומשס ולמטה הם מגולים והנה זהו העעס של
עשיפת האדם על ידי סכנפים שהם סזכרונות ולא על ידי
הרגלים או אצרים אחרים והעעס הוא לפי שהסדקי' אשכר
צעהי סזכרונות הם סחומים ואינם יכולי' להאיר ולשפסע
וכל דבר שיושצ צדוק גדול וצעקוס לר' הוא נותן כח
צפכים ולא מחנועע לכאן ולכאן כדי ללאת למזן וע"י אותו
הכנעווע הוא עחכדך והכה אלו חקדים ששס הם לעצ'
צדעת לפי ששס הם ששס וצקוונס אלכיי' אלו חקדים
הנחשפטים הם אורות סנחמדעים צהס ולכן הם רולים
לעלות לנעלה עד ששס צצדעת כדי לקבל הארה משס
והם מעושפים לעלות למעל' וכיון שהמקוס לר' ודחוק והס
רולים לעלות הם מעלי' אה האדם ג"כ עעהס למעל' וזה
כעעס למה ענין הכנפיים סצזרעו' וצמח' וצקומו' סצגוף
הנה זו היא הכו"פ חכוין כי הכה כל בעליות כס ע"י עס צג'
מ"צ כנודע ולכן חכוין כי עס אצביח"ץ הוא צצוועך היצכי
ושס קר"ע . בע"ן הוא צצוועך ששאלי ושס נגדיכ"ש הוא
צשליש' הח"ת העליון הווכסה וע"י ג' השמות אלו עושפים
ארהס החקדים אשר עס לעלות למעל' אל ששס שהוא
צדעת וצדך עלייה' הם מעלים את האדם עמהס עד הי"ה
(א"ך) עיין צמ' הקדמות ד' כ"א ע"צ ע"ס סרפ' עומדים
עצמל' לו וצנכר שלום ד' ל"ג ע"א ועיקר סכוונת
הזאת היא צכל לי' וכמ"ע צמ' חכוונת דרוס ה' מדוקש'
הליל' ד"ס אח"כ חכוין כאלו נפסרת מעולם ונפסך עילת'
מעשיה

יב כונות פרטיות •

כי מימי שבת הם ויטבול את קריאת הפרשה שמרת כי אז יהיה לו כח לקבל תוספת קדושת שבת ויהיה אחד שע"ה חמישית וכל מה שיהיה ק"וב לליל שבת תתגלה יותר תוספת הישבת במצחו :

ובעש"ק לעת ערב צריך לרחוק בתחילה סניו ואחיב ידיו ואחיב רגליו במים חמים ויכוין כי קליפת נוגה רוצה . להתאחז ולקבל ישפע בישראל שרוצין העולמות לעלות כדי לקבל שפע כדי שישפיעו לעולמות התחתונים והיא ג"כ רוצה לקחת חלקה בהם ואז נמשך כח א' הנקרא שלהובא דאשא ומורידו עד התהום ולכן צריך לרחוק במים . חסין להורות על ההוא שדהובא דאשא הנמשלה למים חמים כי היא המגרישת את הקלי' מן הדגלים העליונים ומורידתם לתהום וכיון שכיו בעולם העשיה צריך לרחוק המנים והידים גיכ כי גם בהם יש אחיזת הקלי' ובעת שתרחק תכוין בסוד שלהבת יה כי זו השלהבת יצאמת משם י"ה כדי לגרש את הקלי' הנז' באופן זה י"ה בני מלוים יוד הי, יוד הא, יוד הה, גי' ציא אחיב תכה יו"ד פעמים היי גי' ש' ויוד פעמים היא גי' קך ויוד פעמים היה גי' כי הרי גי' כתר כי גי' יה הם גי' מוחן של הגקבא והם למעלה בכתרה ועם ציא הגזל גי' אישתי כי זו נקרא' אשתו ותקח גי' מלווי יה"א גם תקח מלווי אות יוד אחת והם רד ועם אשתו גי' שלהבת ותכוין כי משם י"ה סוד שני המוחי דאייא ומתפשטים בגרה נמשך השלהבת חה כדי לגרש הקלי' הגזי' : תם

כתב האריי ז"ל בשרהיק דף גיא יחוד כיא כונה א' לזכך הגמש ולהאיר

כונות פרטיות

להאיר בה ולהוסיף בה כח והארה יכוין תמיד בארו השמית
ובסרט בשעוסק בתורה ויותר חיובא רטייא על בעל תשובה לכוין
תמיד באלו השמות כדי להאיר נשמתו ולזככה :
אוצר החכמה

יאולדף	ההיי	וייווד	ההיי	זיווג אויא עילאין
יאולדף	ההיי	ויאוווד	ההיי	זיווג ישסרת
יאולדף	ההאא	ויאוווד	ההאא	ישראל ורחל הגדני
יאולדף	הההה	וייווד	הההה	ישראל ורחל הקסג

ארה"ת 6025

ביום יכוין לכלול סדת הלילה ביום

איההיוהה	איטא ואבא	אידהנויה	נוקי חיא
----------	-----------	----------	----------

בלילה יכוין לכלול סדת היוז בלילה

יאההיוהה	ארא	יאהדונהי	זוין וחיס נשיקן
----------	-----	----------	-----------------

בליל ריח אחר חצות יכוין

אלף לַמַד אַדְנִי	יאההיוהה	ניר
ניקודם כחיב חסד והס גיסי	יאהלוההים	כתרי
נר כמססי הויה אהיה הויה	יאהדונהי	בתכר
אלקים הויה אדני		בזית

יום

בניחו בן יהודיע / דווין, חיים שאול בן אליהו חכהן עמ' 306

אוצר החכמה

<http://www.otzar.org> הודפס מאתר אוצר החכמה

כונות פרטיות יג

(*) יום ראשון י"ב.

ה' ראשונה: יוד הי ואו הי אל שדי, **ראה**

וע"ז יסוד לו הארה משם לקיים לו תוספת הנשמה משנת שעריה
מבחינת הבריאה ויכוין לשם יהוה ניקוד אלהים גם יכוין לשם
אוצר החכמה
יהוה במגול שבחסד:

סמוטריה גזריאל ועניאל למואל ר"ת סגול

אבגיתין יהוה ניקוד ר"ת בראשית ברא אלהים את
גם יכוין יוד אלף הי הי ואו יוד הי הי אל שדי

ומצד שהחסד ענף חכמה לכן שם ההייה בשילובו הוא ע"ב

ניקוד סתם יוד הי ויו הי ומצד שהבריאה מתגלית

ביס א' לכן תכוין בשם סיג ניקוד צדי יוד הי ואו הי

גם יכוין לדעת הסניטי דנוק' קדישא גם יכוין לשם ס"ב דבריאה
יוד הו הו הו אהיה יהו

אהיה אהיה

יכוין מצפין ניקוד קח מדגלא א דאהיה ושם יהוה

ז"ס

(*) שי רזהק דף נ"א יחד ב"א בונה א' ב' ג' ושם.

(ד)

כונות פרטיות

יום שני יום.

ן דהריה **יוד הא ואו הא אל יהוה זיא**

ועית ימשך לו הארה משם להעמיד לו הוססת הרוח ^{מזבת} ^{זאת חזקת}
שעברה מבחי יצירה.

יהוה שמעיהל ברכיהל אהניהל ^{הת יביא.}
^{אח"ח 6025}

קרע שטן יהוה ניקוד רת ואמר אלהים יהי רקיע.

יוד אלף הא הא ואו יוד הא הא אל יהוה

ומצד שהנבורה ענף הבינה לבן שם השולט בו הוא סג בניקוד צירי
יוד הי ואו הי ומצד שהיצירה מתגלית ביום שני לכן תכוין

גכ בשם מה בניקוד חולם **יוד הא ואו הא** גם יכוין להעלות
נסשו מעשיה ליצירה עי שם מיב דיצירה ושם הגובר בו הוא קרע שטן

אב"ג ית"ץ קר"ע שט"ן נג"ד יב"ש בט"ר
צת"ג חק"ב טנ"ע יג"ל פז"ק שק"ו צי"ת

קשרקעו שצטינת שילוב שם שני ושביעי

יוד הָה וְהָה דעת הסניפי דנקי

גם יכוין **מצפין** ניקוד לך. מרגלא ה' א' דאהיה ושם יהוה
בני אלהים :

זס

כונות פרטיות יד

יום שרישי יט"ן.

ה אחרונה יוד הה וו הה אל אדני לאה

ועייז ימשך לו הארה משם להעמיד תוספת הנפש משנת שעבדה
מבחינת העשייה.

יהוה חניאל להדיאל מחניאל רית חלם

נגד יכש יהוה ניקוד רית ואמר אלהים יקו המים

יוד אלף הה הה וו יוד הה הה, אל אדני

ומצד שהוא ים גי רומז בתת ומצד שהעשייה שולפת בו הוא ב"ן

יוד יה וו הה

יוד הא וו הא

מצפין ניקוד סמים

דעת הסנימי דנוק קדישא

יוד הה וו הה

מרגלן י' דאיהיה ושם מצפין

יום רביעי יט"ן

ה אחרונה יוד הה וו הה אל אדני חל

ועייז ימשך לו תוספת הארה משם מבחינת הנפש משנת הבאה
מבחינת עשייה.

יהוה חזקאל רהשיאל קדשיאל רית חיק

כשר

דעת הפנימי דנוק

יוד הַהּ וְוּ הַהּ כּוֹצֵפֶץ נִקּוּד וּשְׁהַלַח

סרגלאן הַ דִּיהוּ וּשֵׁם אֱלֹהִים

יום ששי ינון.

הַ רֵאִיזוּנָה יוֹד הַיּ וְאוּ הַיּ אֵל שְׁדִי רַחֵל

עיי' ימ"ך' לו' תוספת נשמה משבת הבאה מבחינת בריאה

יז הז וז הז שמשׁיאל רפאל קהשיאל ^{אח"ת 6025}

יגף פִּזְק יְהוּהָ נִקּוּד רִית וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ

יוד אלף הי הי ואו יוד הי הי אל שדי

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי

אוצר החכמה

דעת הפנימי דנוק

יוד הוּהָ וְוּ הוּהָ כּוֹצֵפֶץ נִקּוּד וּחֲלַבְנָה

ליל שבת ניקוד סמים כּוֹצֵפֶץ וּשֵׁם שְׁקוּצִית בְּנִקּוּד רִית וַיֵּאמֶר

אלהים הנה נתתי ושם סיג יוד הי ואו הי

ושם יְהוּהָ וּמְלֹאכֵיהֶם רִית שְׁבֵא צִדִי

שְׁמַעִיאל בְּרַכִּיאל אֱהִיאל צוּרִיאל רוּיאל יוֹפִיאל

יום

כונות פרטיות

יום שבת ניקוד ולבונה מצפין

יְהוָה שְׁמַעְיָאֵל בְּרַכִּיָאֵל אֱהַנִּיָאֵל רַחֲמֵי שְׁבַח

יְוֹד הֵי וַיּוּ הֵי קְדַמִּיָאֵל מְלַכִּיָאֵל צוֹרִיָאֵל

[אוצר החכמה]

יְוֹד הֵהּ וּוּ הֵהּ דַּעַת הַסְּנִימֵי דְנוּקֵי שְׁלֵא בִשְׁעַת הַזְּיוּנָה

מְנַחַת שַׁבַּת נִיקוּד זָכָה מְצַפִּין

יְהוָה שְׁמַעְיָאֵל בְּרַכִּיָאֵל אֱהַנִּיָאֵל רַחֲמֵי שְׁבַח

יְוֹד הֵהּ וְאוּ הֵהּ פְּדֵאֵל תְּלַמִּיָאֵל חֲסִדִּיָאֵל
תַּם

[אה"ח 6025]

כונת האכילה בס"ד

יְכוּוֹן בְּכַלְלוּתָהּ לְהַמְשִׁיךְ שַׁמֵּעַ וּמִזֶּן מִהִיצוּנוּת אִרְיָא לְזֶרֶן וּלְהַמְשִׁיךְ
שַׁמֵּעַ וּמִזֶּן מִיְצִירָה לַעֲשִׂיָה וּלְבִרְרָה הַטּוֹב שְׁבַח־מַאֲכָל וּלְבִרְרָה
נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה הַמְעוֹרְבִים בּוֹ עֵי חֲטָא אֲדַהֵד וְגַם לְתַקֵּן אִזְהָ נִשְׁמַת
חֲטָא שְׁנַתְּגַלְגַּל בּוֹ בְּעוֹנֵנוּ לְתַקְנָם וּלְבִרְרָם עֵי מַחֲשַׁבָה דְאַבָּא

יְוֹד, יְוֹד הֵי, יְוֹד הֵי וַיּוּ, יְוֹד הֵי וַיּוּ הֵי, גִּי קְסִיד } גִּי שֵׁן א
חֲלוּקֵי לְשִׁתִּים }
יְוֹד, יְוֹד הֵי, יְוֹד הֵי וְאוּ, יְוֹד הֵי וְאוּ הֵי, גִּי קְסִיד } גִּי לִיב שְׁנִיִּים

חכמה

ובעשיפה יסליך ב' לליות הימנים על כתף שמאל מאחוריו רמו לנזק'
שלוקמח ב' לליות חו"ג בסיומה בחמור. וב' לליות האחרים
ישאלו חלויים דרך פניו להורות על סרין מוחין דחו"ב שלוקמח בחזרתם לפנים :

אֱהִיָּה אֱהִיָּה | אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה | אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה | יְהוָה יְהוָה יְהוָה | יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה | אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה | אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה | יְהוָה יְהוָה יְהוָה | יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה | אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה | אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה | יְהוָה יְהוָה יְהוָה | יְהוָה יְהוָה

חו"ב מו"ג דכינה דלכ
אלה הי יוד הי
אלה הי יוד הי
אלה הא יוד הא
אלף הה יוד הה

חו"ב מו"ג דחכמה דלכא
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה

חו"ב ומו"ג דחו"ג דלכא

אלה הי ויו הי | אלה הי ויו הי
אלה הי ואו הי | אלה הי ואו הי
אלף הא ואו הא | אלף הא ואו הא
אלה הי וו הי | אלה הי וו הי

חו"ב מו"ג דחכמה דלוי' | חו"ב מו"ג דדפס דלוי' | חו"ב מו"ג דכינה דלוי'

יוד הי ויו | אלה הי וו | אלה הי וו | אלה הי ויו
יוד הי ואו | אלה הה וו | אלה הה וו | אלה הי ויו
יוד הא ואו | אלף הא וו | אלף הא וו | אלה הי ויו
יוד הה וו | אלה הה ואו | אלה הה ואו | אלה הה וו